

cibus sunt agitata ; præterii tamen illa duntaxat
ideo, quoniam à negotio Diplomatis plane divagan-
tur, indecens autem sit in parergis occupari, præfer-
tim si illa jam agitare nullum operæ fuerit pretium.
Sunt autem meo quidem iudicio, tantum non
omnia isthæc, præterquam quod ad Diplomatis
defensionem nihil faciant, frivola & nullius mo-
menti. Si placuerit tamen Cœnobialibus, non so-
lius Diplomatis causa pænitere, habebunt fortè & hi
illorum conatus propediem quo in ruborem adi-
gantur. Cæterum in Diplomatis censura, quod mihi
negotii nunc solum esse datum credidi, & Heideria-
na argumenta plæraque (quædam enim neglexi,
ut minus Hyperaspistæ Cœnobiali fastidii creem)
vindicaui pariter roboravique, & complura no-
va ex meâ, ut ita loquar, pharetra deprompsi. Ul-
tra illa autem quidquam adferre, frustra arbitror fu-
turum. Quoniam verò omnia in Vestræ inclutæ
civitatis existimationem, Vestroque instinctu cla-
boravi, Vobis cumprimis, ceu par est, illa nunc
offero dedicoque. Sed & confido haud ingratum
futurum hoc quicquid est exigui quamvis munc-
ris, saltim argumento, & meo in Civitatem Ve-
stram

